

Isten orcáját keresve

David Wilkerson November 7, 2005

A 27-ik zsoltár 7-ik versében Dávid így könyörög: "Halld meg Uram, hangomat, hívlak! Irgalmazz nékem és hallgass meg engem". Imája egy vágyra fókuszált, egy ambícióra, mely teljesen betöltötte lelkét, "Egyet kérek az Úrtól, azért esedezem." (27: 4)

Dávid ezt mondja, "Egyetlen imám van, Uram, egyetlen kérésem. Ez az egyetlen legfontosabb célja az életemnek, ez az állandó kérésem, ez az egyetlen kívánságom, és hogy céloimat elérhessem, mindennel, ami csak bennem van, ezt fogom állandóan keresni, és kutatni."

Mi volt Dávid szívének vágya és egyetlen kívánsága? Azt mondja a zsoltárban "...hogyan lakhassam az Úr házában életemnek minden idejében;, hogy nézhessem az Úrnak szépségét és gyönyörködhessenem az ? templomában." (27: 4)

Ne gondold, hogy Dávid remete volt, nem. Nem azt kérte, hogy magányosan elbújhasson valahol a pusztában. Nem, Dávid szenvedélyes ember volt, híres harcos, akinek gy?zelmeir?l és tetteir?l a sokaság énekelt. Szintén szenvedélyes volt imáiban is, és szívéb?l esedezett Isten után, és az Úr megáldotta Dávidot betöltve szívének kívánságait.

Bizony, Dávid úgy szólván mindent, amit csak kívánt megízlelt életében. Gazdagsággal és hatalommal rendelkezett és az emberek tisztelték, s?t dics?ítették ?t. Isten pedig Jeruzsálemet adta neki, mint a birodalom f?városát és Dávid h?séges emberekkel volt körülveve, akik készen voltak feláldozni életüket is érte.

De mindezek felett, Dávid egy Istent imádó ember volt. Istennek dics?séget adó, az áldásokért köszönetet adó ember volt. Azt írta, "Az Úr naponta borít el áldásával." De ugyanakkor Dávid egy harcos volt, olyan, aki a csaták embere. Egész életében ellenségekkel állt szemben. Az egész pokol azon igyekezett, hogy elpusztítsa ezt az Istenfél? embert. Dávid Tényleg olyan gonosz ellenségekkel állt szemben, akik megesküdték halálára, "hogyan testét egyék" (27: 2)

De Dávid nem félt. Az els? versben ezt énekl, "Az Úr az én világosságom és üdvösségem: kit?l féljek? (27: 1) Bízott Isten kegyelmében és irgalmában és tudta, hogy az Úr er?t fog adni: "Az Úr az életemnek er?ssége, kit?l féljek?" (27: 1)

Világos, hogy Dávid úgy fogja folytatni életét mint az el?tt, szenvedéllyel telve, és mégis minden áldás mellett amiben részesült, valamit még mindig hiányolt. Amint visszatekintett eddigi életére, lelkében érzett valami betöltetlen szükségét. Egész élete erre az egy dologra összpontosult és Istenhez emiatt kiáltott.

Dávid ezt mondta, "Egy olyan fajta életet keresek most, lelkem egy olyan megnyugodottsággal teli helyre vágyik az Úrban, ahol zavartalan együttlételem találok Istennel." Pontosan ezt jelentette ez az imája is, "hogyan lakhassam az Úr házában életemnek minden idejében." (27: 4)

Dávid nem arról beszélt, hogy otthagyja trónját azért, hogy egy fizikai templomban lakhasson. Nem, szíve valami olyanra vágyott, amit csak lelki szemével látott. Számára nem volt elég az, hogy a Shabbatot betartsa és csak egy

napon imádja Istent. Érezte, hogy volt valami több, amit még nem kapott meg az Úrtól és nem tudott megnyugodni, míg meg nem találta azt.

Azt mondta, "Van valami szépség, valami dicsőség, valami izgalom az Úrral kapcsolatban, amit még nem ismerek az életemben. Vágyom megismerni azt, hogy milyen érzés egy zavartalan együttlét Istenemmel. Ismerem gyözelmeket, sokszor éreztem megment erejét, láttam csodáit- de, van még valami, amire vágyódom, valami rendíthetetlen. Arra vágyom, hogy egész életem egy él? imádság legyen, mert csak azzal leszek képes élni hátra lév? napjaimban."

Hiszem, hogy Dávid belefáradt a halott vallásos küls?ségekbe

Ennek az Istenfél? embernek elege volt az üres ceremóniákból, figyelve a papokat és a hív?ket amint üres, élettelen vallásos szertartásokon mentek át. Dávid felismerte, hogy mindezek csak er?tlen formái az igazinak. Szívében felsírt, "Nincs ez rendben. Ezért fordulnak bálványokhoz a hív?k. Nincs ebben szépség, szenvedély. Szeretek Isten házában lenni, de az élet nincs itt. Tanítják a törvényt, de ez csak élettelen tudás. Amikor kilépek a templomból, akkor a lelkem letört és lehangolt."

Dávid a valóságra vágyott a vallásos ceremóniák helyett. Ki ez az áldozati bárány? Mit jelentenek a gyertyatartók és a tömjén? Dávid szíve vágyott tudni és elhatározta: "Elegem van mindebb?l, szívemet nem elégíti ki a formáság, nem fogok csak vágyakozni egy életen át, mostantól fogva egyetlen céloom az, hogy Isten jelenlétében élhessek, és hogy kereshessem ?t, míg megadja szívem vágyát."

Hiszem, hogy keresztény hív?k milliói, akik imádják az Urat, érzik, hogy valami hiányzik életükb?l. Sokan írják levelükben, hogy gyülekezetük üres és élettelen lett: "Pásztorunk prédikációja halott. Könyvekbe?l veszi üzeneteit ahelyett, hogy az Úrtól kérné, hogy mir?l prédikáljon. Mindegyik üzenete után azt kérdezem magamtól; csak most voltam a templomban, hát miért vagyok úgy letörve?"

Dávid nem ment az akkori papokhoz Abiatarhoz és Zadokhoz. Ott maradt a templomban, valójában ? soha nem szünt meg "felmenni" az Úr házába. S?t, inkább ezt határozta, "Ha Isten háza az imádság háza, és ha gyülekezete az, ahol jelenlétét kinyilvánítja, akkor a templom lesz az én imaházam. Szívemben elhatároztam, hogy ott fogom keresni szépségét, amíg igazán megismerem ?t. Szemeimet rászégezem, amíg valahogyan nem lesz annyira vonzó a számomra, hogy már tudom, életem végéig csak ? fog kielégíteni."

Dávid hazament és így imádkozott, "Halld meg Uram, hangomat, hívlak! Irgalmazz nékem és hallgass meg engem!" (27: 7) Vagyis "Uram vágyom egy zavartalan együtt létben lenni veled. Kérlek! Mit kell tennem, hogy vágyam beteljesedhessen?"

Isten a következ? egyszer? szavakkal válaszolt, "Az én orcámat keressétek" (27: 8) és mit válaszolt Dávid? "Helyetted mondja szívem: Az én orcámat keressétek! A te orcádat keresem, oh Uram". (27: 8)
Mit jelent Isten arcának keresése?

Isten arca az ? jelenléte, visszatükrözése. Válaszában, az Úr kinyilvánította Dávidnak, hogy miképpen elégítheti ki vágyát: és pedig, hogy Istent tükrözze vissza saját életében. Arra oktatta Dávidot, "Figyelj engem. Kutasd az ígét és imádkozz, hogy a Szent Szellem segítségével megértést nyerjél, hogy olyanná váljál, mint én vagyok. Azt akarom, hogy életed visszatükrözze szépségemet ennek a világnak."

Ez nem csak egy egyszer? imádságra való hívást jelentett, hiszen Dávid már imádkozott naponta hétszer. Igazából Dávidban az állandó imádkozás gerjesztette a vágyat, hogy az Urat jobban megismerje. Nem, Istennek ez a hívása arra készítette Dávidot, hogy egy olyan életmódra vágyjon, amely teljesen visszatükrözi mindazt, ami maga Jézus.

Isten a kereszten emberi ábrázatot öltött. Jézus lejött a földre, mint ember, Isten a testben, és ezt azért tette, hogy érezhesse fájalmunkat, hogy ugyanazokkal a kísértésekkel állhasson szembe, mint mi, és hogy megmutassa nekünk az Atyát. A Szentírás Jézusról írja, "Aki az ? dics?ségének visszatükröz?dése, és az ? valóságának képmása..." (Zsidók. 1: 3), vagyis ugyanaz; a bemetszett, bevésett képmása az Atyának. Egyszer?en mindenben "ugyanaz", mint az Atya.

Ma is Jézus Krisztus arca Istennek a pontos képmása ezen a földön. Az Atyával való zavartalan közösségünket ? tette lehetővé. A kereszten keresztül kiváltságunk van, hogy "láthassuk arcát" és megérinthessük ?t, és még élhetünk is, tanúskodva, "Semmit nem cselekszem, hacsak nem az Úrtól látom vagy hallom azt."

Most, ha Isten azt mondja "keresd arcomat", akkor szava többet jelent, mint bármikor a múltban. Miért? Mert a sokaság azt kérdezi, "melyik Jézust?"

Krisztus figyelmeztetett minket, hogy csaló emberek fognak jönni akik magukat Krisztusként fogják feltüntetni. Ezek a csaló krisztusok az igazi Krisztus jövele el?tt fognak megjelenni a világ végén. "Micsoda jele lesz a te eljövetelednek és a világ végének?" és az Úr felelt, "Meglássátok, hogy valaki el ne hitessen titeket, mert sokan jönnek majd az én nevemben, akik ezt mondják, Én vagyok a Krisztus; és sokakat elhitetnek." (Máté 24: 3, 5) Ezután Jézus pontos utasításokat ad, "Ha valaki ezt mondja akkor néktek: Íme itt a Krisztus, vagy amott; ne higgyétek." (24: 23)

Nem hiszem, hogy Jézus zavarodott, fehér köntösbe öltözött, hosszú szakált visel? emberek?l beszélt, mondván, "Én vagyok Isten fia.". Nem, inkább becsapott szolgálókról, akik egy más evangéliumot és más krisztust prédikálnak. Pál figyelmeztetett az ilyenekkel kapcsolatban, "mert hogyha az, aki j?, más Jézust prédikál, akit nem prédikáltunk...vagy más evangéliumot". (2 Korinthus. 11: 4)

Jézus ugyanígy figyelmeztetett minket, "Mert hamis krisztusok és hamis próféták támadnak és jeleket, és csodákat tesznek, hogy elhíthessék, ha lehet, még a választottakat is." (Márk 13: 22) Ezek a szavak Jézustól mindig intrikáltak engem. "Hogyan lehetnek a választottak becsapva olyanokkal, akik dicsekednek, hogy ?k a Krisztus?. Egy ilyen személyt kinevetné a hív?."

De Jézus és Pál nem csak bizonyos személyek?l beszélnek, akik azzal dicsekednek, hogy isteni erejük van, hanem ideákról is. Krisztushoz való hasonlóságot igényelnek; mint például az új Jézus mozgalom. Amikor azt mondják, "Ez Jézus igazi képmása, ilyen az igazi Jézus. Mi felfedeztük az igazi Krisztust, engedjétek meg, hogy megmutassuk milyen is ? valójában!"

Az ilyen mozgalmakat nem ?rültek, hanem jól nevelt emberek vezetik, akik jól tudják, hogy mi vonzza a tömegeket. Az ilyen ékesszóló tanítók eltávolodtak az Igét?l és nem hiszik, hogy az imádságban van er?. Ehelyett, mint a "fény angyalai" olyan új "felvilágosodott" ideákat mutatnak be, melyek szerintük Jézust reflektálják. Ezek f?leg a fiatalabb nemzedéknek tetszenek, még pedig azoknak, akiknek elégük van a templomok halott vallásos ceremóniáiból.

Pál figyelmeztet az ilyen szolgálókkal kapcsolatban, akik "megrontatnak és eltávolodnak a Krisztus iránt való egyenességt?l,...hamis apostolok, álnok munkások, akik Krisztus apostolává változtatják át magukat." (2 Korinthus. 11: 3, 13)

Egy új mozgalom formálódik napjainkban, amelyet a "feltörekv? gyülekezetnek" neveznek

Ez az új mozgalom azt hirdeti, hogy ?k az "új kereszténység" képvisel?i. Körülbelül tíz évvel ezel?tt kezd?dött, hív?k kis csoportjaival akik kiábrándultak a "b?nösökhöz barátságos" mega-gyülekezetek mozgalmából. Az egyik újságíró "mega kiégésnek"nevezte. Tagjai f?leg azok a fiatalok, akiknek elégük volt az önbeteljesítést tanító, felszínes evangéliumból.

A Barna Group felmérése szerint, Amerikában 10-12 millió "ujjászületett" keresztény nem jár gyülekezetbe, legtöbbjük pedig a "baby-boom" nemzedékb?l van. Azt mondják, hogy menedéket kerestek a mega-gyülekezetekben az iPods, Tivos, Xboxos, a versengés és nagyság kultúrája ellen, de a gyülekezetek becsapták ?ket. Nem adtak menedéket a világiasságtól, hanem inkább Disney-World-höz hasonló légkört találtak sport csoportokkal, kávé házakkal, játék termekkel- amelyekt?l próbáltak elmenekülni.

Az egyik író ezt mondta, "Azt mondták nekünk, hogy az ilyen dolgok vonzották a "keres?ket" a gyülekezetekbe, de mi azt kérdeztük, "mihez vonzották ?ket?" Kutattuk a Bibliát és nem találtunk semmit a mega gyülekezetekben, ami az Apostolok Cselekedeteiben lév? gyülekezetekben létezett."

Az igazság az, hogy a "keres?k" közül a legtöbben olyanok, akik valóban Krisztus arcát keresik. ?k egy olyan gyülekezet után kutatnak, ahol Jézus jelenléte –Isten Igéjének Krisztusa-érezhet?. Azokat a Pásztorokat keresik, akiknek egyetlen ambíciójuk, hogy Krisztushoz hasonlítsanak, és hogy Jézusnak tetsz? életet éljenek; nem számító emberek, akik egy zavart evangéliumot ajánlanak. Egy valóságban meggyökerezett gyülekezetet keresnek, - nem pedig jó érzéseket kelt? el?adásokat arról, hogy miképpen érhetik el lehet?ségeiket, hanem lelket meggy?z?, Isten szívéb?l származó tanításokat, amelyek megmutatják a b?nt és megtörik annak erejét az életükben.

Sokan akik ott hagyták a mega-gyülekezeteket, a "feltörekv? gyülekezetek" mozgalmához vonzódnak. A Dallas híradó így jellemezte a mozgalmat: "A feltörekv? gyülekezetek legtöbbje összef?zi a különböz? vallások

hagyományainak elemeit, különösen a katolikus és a keleti ortodoxvallásokból. Némelyek felújítják a régi misztikus gyakorlatokat, mint például, "labirintust járni". Ez a mozgalom egy "válaszd magadnak" fajta mozgalom, sokszor hangsúlyozza a közösséget és a szociális igazságosságot. A poklot elutasítják, mert ez az Istent egy kínzóknak tüntetné fel. Istentiszteleteiken képeket, gyertyákat, tömjént és más hasonló dolgokat is használnak.

Sok ilyen gyülekezet kapcsolódik egymáshoz az internet blog-on keresztül, és a mozgalom a hagyományos vallások gyülekezeteiben is kezd felbukkanni. általános ígéretük, hogy "Próbálunk összeköttetést találni az igazi Jézussal-a radikális Jézussal." "Akarunk egy emberibb arcot adni Krisztusnak." "Beszéljünk és együtt próbáljuk megérteni Krisztust." Nem! Ezek saját arcukat festik Krisztusra és ez nem a Szentírás Krisztusa. Minden Jézusról szóló teológia és idea elfogadható számukra. Bízgatják magukat, "használjuk képzeletünket, hogy mit is mondott Jézus." A mozgalom egyik f? személyisége ezt mondta, "Jó a Világosság, de néha talán az intrika értékesebb."

Csak gondold meg, mit is mondanak! A világosság a bibliai kereszténység alapja. Semmi sem világosabb, mint Pál kijelentése a szentírások igazi Krisztusáról. ? figyelmezteti a Galáciabeli gyülekezetet, "Csodálkozom, hogy Attól aki titeket Krisztus kegyelme által elhívott, ily hamar más evangéliumra hajlotok. Holott nincs más; de némelyek zavarnak titeket, és el akarják fordítani a Krisztus evangéliumát. De ha szinte mi, avagy mennyb?l való angyal hirdetne is néktek valamit azon kívül, amit néktek hirdettünk, legyen átok...

"ha valaki néktek hirdet valamit azon kívül, amit elfogadtatok, átok legyen,...tudotokra adom pedig atyámfiai, hogy az evangélium, melyet én hirdettem, nem ember szerint való. Mert én sem embert?l vettem azt, sem nem tanítottak arra, hanem a Jézus Krisztus kijelentése által." (Galáciabeliekhez 1: 6-12)

Csak gondold meg mit mond ez a "feltörekv?" gyülekezet amikor kijelenti, hogy az intrika értékesebb mint a világosság. Intrika az egy titkos, homályos igyekezet hogy felkelte az érdekl?dést." Pál ezt a Krisztusi evangélium elferdítésének, romlottságnak nevezi. Csak a Szentírásokban kijelentett Jézus fogadható el Isten el?tt. És Pál figyelmeztet minket világos értelemben: "Nem bánom, ha akármilyen angyal prédikálja ezt az új evangéliumot, az hamis, egyenesen a pokolból jön. Azok, akik prédikálják, legyenek átok alatt."

Szintén komolyan figyelmeztetem a fiatal pásztorokat és az igazságot keres?ket is, akik az interneten vagy a könyves boltokban keresgélnek; fogtok találni olyan könyveket vagy más irodalmat, amelyek egy új fajta kereszténységr?l szólnak, nagyon jól, ékes szólással vannak megírva és bemutatva, de légy óvatos: Jézus neve a horog, de ez nem az igazi Jézus. Ha ugyanis nem ismered a biblia Krisztusát, megcsalattatsz.

Több mint ötven éves szolgálatom során láttam a hamis tanok mindenféle, elképzelhet? szeleit és hullámain. Mindig összegy?jtik követ?iket és egy pár év múlva elt?nnek, hátrahagyva a hajótört hiteket, és mindezek az internet megjelenése el?tt történtek. Most a démonok tanai egy pár óra alatt az egész föld kerektségén el tudnak terjedni.

A "feltörekv? gyülekezet" mozgalma nem fog elt?nni, hanem különböz? formában fog átalakulni, amíg mindaz, amit Jézus el?re mondott meg nem történik. Ami elszomorít engem az az, hogy az ilyen téves hangok által szolgálók ezrei fognak elváltozni. Sokan megcsalattatnak és egy saját képzeletükben formált Krisztust kezdenek prédikálni, mert nem fogják többé Isten Igéjét kutatni, hanem el fognak merülni az új radikális teológiában. Isten Igéje helyett egy radikális Jézust fognak prédikálni, aki a háború ellen van, aki le akarja rombolni a kormányt, aki el fogja tüntetni a szegénységet.

Akárki, aki ismeri az evangéliumot, tudja hogy Jézus beszélt az ilyen emberi dolgokról. Igen, Megváltónk szerette a szegényeket és megparancsolta egyházának, hogy viseljen gondot az özvegyek?l és árvákról. Mi, Krisztus szeretetének tükre vagyunk a világ felé áldozatos életünkön és odaadásunkon át. De a "feltörekv? gyülekezet" ezt a tükröt egy fest? vászonjával helyettesítette. Azt mondja, mi Krisztust olyannak festjük, amilyennek képzeletünk megengedi. Ez egy nyilvános támadás Krisztus Isteni mivolta ellen, lerántva ?t emberi mivoltunk szintjére. Én ezt vélem felismerni az ellenség utolsó támadásának, miel?tt Jézus visszatér egyházáért.

Mi Isten válasza milderre?

Mit tegyünk mi, akik szeretik a Kálvária vérrel bepiszkolt Jézusát? Erre a kérdésre Isten ugyanazt a választ adja, mint amit Dávidnak adott, amikor ez az Istenfél? ember körül volt véve bálványimádókkal: "Keress orcámat!" Kell, hogy ez legyen az egyetlen, mindent áthatoló vágyunk az életünkben. Egyetlen missziónk pedig, egy folytonos, zavartalan közösség a dics?séges Krisztussal, keressük és kérdezzük a Szentírásban Jézus szépségét, amíg meg nem ismerjük ?t és amíg ? nem lesz a mi teljes elégedettségünk.

Mindezt pedig azzal az egy céllal tegyük, hogy olyanokká válhassunk mint amilyen ?, hogy az ? teljes képmásává

váljunk, hogy, azok, akik az igazi Krisztust keresik, megláthassák ?t bennünk. Minden evangéliumhirdetés, lelkek megnyerése, minden missziós munka hiábavaló, ha nem Jézus arcára nézünk, és ha nem állandóan az ? képmására változunk. Nem leszünk képesek megérinteni az emberek lelkét, hacsak nem ilyen keresztények leszünk, és Jézus arra hívott minket, hogy az ? képmását tükrözzük ennek az elveszett világnak, mely meg van zavarodva, és nem érti, hogy ki is ?.

Amint nemrégiben tanulmányoztam az Igét, felsírtam, "Oh nézd, mit tesznek a mi kedves Úr Jézusunkkal." De a Szent Szellem ezt súgta, "Ne ess kétségbe. Tudod, hogy miként fog mindez végz?dni. A mennyek megnyílnak és a királyok Királya, az urak Ura meg fog jelenni fehér lován. ? vas vessz?vel fog uralkodni, és minden hamis prófétát levág a kardjával, valamint azokat is, akik az Antikrisztushoz tartoznak."

Minden térd meg fog hajolni azon a napon, amikor meglátjuk arcát!

Dics?ség az ? Szent nevének!

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/1531/>